

других зајемчених припадајућих социјалних права. Сваки покушај да се смање зарада или друга социјална (материјална) права судије, или ограничења у погледу финансирања судова, третира се као насртај на независност судија и судова³². Ова доктрина је даље разрађена у условима економске кризе.

У својој одлуци од 15. јануара 2009. године, Уставни суд је установио да Устав забрањује смањење зарада судија, осим у случајевима када постоји изузетно тешка економска и финансијска ситуација у држави, те да је то дозвољено једино привремено и једино по закону, поштујући уставни принцип пропорционалности, који подразумева да се судијске зараде не смеју смањити у мери која угрожава вршење њихове уставне улоге и обавезе – вођење судских поступака. Уставом зајемчене зараде судија одређене су уставним статусом судија који воде судске поступке. Уставни статус судије подразумева уставну функцију вођења судских поступака. Доктрина о корекцији (ограничењу) социјалних права за време економске кризе, која је формулисана у јуриспруденцији Уставног суда, примењива је и на социјалне гаранције судија. У својој одлуци од 20. априла 2010. године, Уставни суд је, поред осталог, формулисао извесне опште принципе који се морају поштовати уколико у држави постоји економска криза, а законодавац може да усвоји одлуке о смањењу социјалних гаранција.

Уставни суд не издваја смањење зајемчених социјалних права судија (зарада, пензија и државних пензија) у условима економске кризе, од истих социјалних права других особа (поред осталог, оних које врше функције државне власти) којима се зарада исплаћује, а пензија додељује и исплаћује из државног буџета (и државног буџета за социјално осигурање). Судијска пензија се третира као државна пензија, те се, као и друге државне пензије, исплаћује из државног буџета. У својој одлуци од 15. јануара 2009. године, Уставни суд је установио да би се законском регулативом, у случају изузетно тешке економске и финансијске ситуације у земљи, која не дозвољава смањено финансирање само судова, или смањење зарада само судијама, неосновано судови издвојили од других институција које врше државну власт, а судије – од других особа које учествују у вршењу власти припадајућих институција државне власти; јачање таквог изузетног положаја судова (судија) не би било у складу са захтевима за отвореним, поштеним и складним грађанским друштвом и оним што налаже правда. Поред осталог, одлуке Уставног суда од 12. јула 2001. године и 22. октобра 2007. године.

Уставни суд је нагласио да, као и сви остали, судија такође има право да штити своја права, легитимне интересе и очекивања. Уставни суд се суочио са неактивношћу парламента када законска регулатива која је регулисала зараде судија, а која је измењена (учињена неповољнијом) због тешке економске ситуације која се јавила у Литванији као последица